

Rühm:2; alarühm:1
Kinnitatud EKL juhatuses 17.01.2013

FCI Standard nr 182 / 18.04.2007 / GB

ŠNAUTSER

TÖLGE: C. Seidler.

PÄRITOLUMAA: Saksamaa.

**KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 6.03.2007.

KASUTUS: Valve- ja seltsikoer

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2: Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad.

Alarühm 1: Pinšerid ja šnautserid.
Ilma töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Algselt kasutati šnautserit Lõuna-Saksamaal tallikoerana, sest ta tundis end eriti hästi hobuste seltsis. Ta oli ka väga usin ning kiire erinevate näriliste püüdja. Seetõttu hakati teda kutsuma „rotipüüdjaks“ (*rattler*). Pinšerite ja šnautserite klubi asutamisel 1895. aastal registreeriti tõug karmikarvalise pinšerina.

ÜLDMULJE:

Keskmise suurusega, tugev, pigem jässakas kui sale, karmikarvaline.

TÄHTSAD PROPORSIOONID:

- Ruudukujuline kehaehitus, turja kõrgus on võrdne kere pikkusega.
- Pea pikkus (mõõdetuna ninaotsast kuklakühmuni) on pool ülajoone pikkusest (mõõdetuna turjast sabatüveni).

FCI-St nr 182 / 18.04.2007

EESTI KENNELLIIT

KÄITUMINE/ISELOOM:

Tüüpilised iseloomujooned on elav temperament, tasakaalukus ning rahulikkus. Ta on heatahtlik, väga mänguline ning ta on oma peremehesse väga kiindunud. Ta armastab lapsi, on äraostmatu ja valvas, samas ta ei haugu väga palju. Kõrgelt arenenud meeleorganid, taiplikkus, õppimisvõime, kartmatus, vastupanuvõime ilmastiku ning haiguste suhtes teevad šnautserist suurepärase perevalve- ja seltsikoera, kellel on ka teenistuskoera omadusi.

PEA**KOLJUPIIRKOND**

Kolju: Tugev, pikk ning ilma märgatavalt esiletungiva kuklakühmuta. Pea peab olema kooskõlas koera jõulisusega. Otsmik on lame ning ilma voltideta, koonuseljaga paralleelne.

Üleminek laubalt koonule: Hästi väljendunud tänu kulmudele.

NÄOPIIRKOND

Ninapeegel: Hästi arenenud, suurte ninasõõrmetega ninapeegel. Värvuselt alati must.

Koon: Tõmbi kiilu kujuline. Koonuselg on sirge.

Mokad: Mustad, tihked ning lõualuudele liibuvad. Suunurgad on suletud.

Lõuad/hambad: Tugev üla- ja alalõug. Täielik käärhambumus (42 valget tervet hammast vastavalt hambakaardile), hästi arenenud ning tihedalt sulguvad. Mälumislihased on hästi arenenud, ent põsed ei tohi rikkuda pea kandilist üldmuljet (koos habemega).

Silmad: Keskmise suurusega ja ovaalse kujuga. Pilk on suunatud otse ette. Tumedad ja elava ilmega. Silmalaud on liibuvad.

Kõrvad: Kõrge asetusega V-kujulised rippuvad kõrvad, mille siseküljed asetsevad põskede lähedal. Kantakse võrdsel kõrgusel, suunaga ettepoole meeleskohtade poole. Murdekohad on paralleelsed ning mitte koljust kõrgemal.

FCI-St nr 182 / 18.04.2007

EESTI KENNELLIIT

KAEL: Tugev, lihaseline kael on väärικalt kaarduv ning läheb sujuvalt üle turjaks. Jõulise asetusega, sihvakas, väärικalt tõusev ja heas kooskõlas koera jõulisusega. Nahk kaelal on pingul ning ilma voltideta.

KERE

Ülajoon: Kergelt langev suunaga turjast saba poole.

Turi: Ülajoone kõrgeim punkt.

Selg: Tugev, lühike ja pingul.

Nimme: Lühike, tugev ja sügav. Vahemaa tagumisest roidest puusani on lühike ning annab koerale tervikuna kompaktsed üldmulje.

Laudjas: Kergelt kumer ning läheb märkamatuks üle sabatüveks.

Rindkere: Mõõdukalt lai, ovaalse läbimõõduga, ulatub küünarnukkideni. Rinnakuloo on selgelt märgatav.

Alajoon ja kõht: Küljed ei ole liiga üles tõmmatud ning moodustavad rinnakorvi alumise poolega kaunilt tõusva joone.

SABA:

Sünnipärane, soositud on saabli- või sirbikujuline sabahoiak.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Esijalad on eestvaates tugevad, sirged ning mitte lähestikku asetsevad. Küünarvars on küljelt vaadates sirge.

Õlad: Abaluud liubuvad tihedalt rinnakorvi vastu, on kahelt poolt hästi lihaseliselt üle rinnalülide ogajätkete ühendatud. Võimalikult kaldus ning hästi tahapoole suunatud, tasapinna suhtes umbes 50° nurga all.

Õlavarred: Tihedalt kere vastu liubuvad, tugevad ja hästi lihaselised, moodustavad abaluudega 95°-105° nurga.

Küünarnukid: Hästi liibuvad, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred: Igast küljest vaadatuna täiesti sirged, hästi arenenud ning lihaselised.

Randmeliigesed: Tugevad, kindlad, vaevumärgatavalt küünarvarrest eristuvad.

Kämlad: Eestvaates vertikaalsed. Külgvaates maapinna suhtes pisut kaldu, tugevad ning kergelt vetruvad.

Esikäpad: Lühikesed ja ümara kujuga. Lähestikku asetsevate ning kaardunud varvastega (kassikäpad), lühikeste tumedate küüntega ning vastupidavate padjanditega.

TAGAJÄSEMED: Külgvaates kaldus. Tagantvaates paralleelsed, ent mitte lähestikku asetsevad.

Reied: Mõõduka pikkusega, laiad ja tugevate lihastega.

Põlveliigesed: Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Sääred: Pikad, tugevad ja kõõluselised. Lähevad üle tugevateks kandadeks.

Kannad: Väga hea nurgistusega, jõulised, tugevad, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Pöiad: Lühikesed ja maapinna suhtes vertikaalse asetusega.

Tagakäpad: Lühikeste, kaardunud ning hästi lähestikku asetsevate varvastega. Küüned on lühikesed ja mustad.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Vetruv, elegantne, energiline, vaba ning maadhaarav. Esijalad sirutuvad võimalikult kaugele ette, tagajalad on suure tõukejõuga, tagades maadhaarava ja vetruva liikumise. Üheaegselt liiguvad edasi ühe poole esi- ja teise poole tagajalg. Selg, sidemed ja liigesed on tugevad.

NAHK:

Liibuv terve kere ulatuses.

KARVKATE

KARV: Karv peab olema traatjas, karm ja tihe. Karvkate koosneb tihedast aluskarvast ning mitte liiga lühikesest, kerele liibuvast pealiskarvast. Pealiskarv on karm ning piisavalt pikk, et võimaldada selle tekstuuri hindamist. Ei ole harjaseline ega laineline. Karvkate jäsemetel ei ole nii karm. Otsmikul ning kõrvadel on karv lühem. Tüüpilisteks tunnusteks on mitte liiga pehme habe koonul ja tihedad, kergelt silmi katvad kulmud.

VÄRVUS:

- Üleni must, musta aluskarvaga.
- Pipar soolaga.

Pipar soolaga värvuse aretamisel on eesmärgiks keskmise tumedusega ühtlaselt levinud, hästi pigmenteerunud pipravärvus ning hall aluskarv.

Lubatud on kõik toonid tumedast terashallist hõbehallini. Kõikide värvivariatsioonide puhul peab olema olema must mask, mis sobib harmooniliselt põhivärvusega ning rõhutab tõule omast näoilmet. Selged heledad märgised pea peal, rinnal ja jäsemetel on ebasoovitavad.

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**

Isased ja emased: 45-50 cm.

Kaal:

Isased ja emased: 14-20 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

VEAD:

- Liiga väike või liiga lühike pea.
- Raske pea, ümmargune kolju.
- Nahavoldid otsmikul.
- Lühike, terav või kitsas koon.
- Tanghambumus.
- Tugevalt esiletungivad põsed või põsesarnad.
- Heledad, liiga suured või ümmargused silmad.
- Madala asetusega, liiga pikad või erineva hoiakuga kõrvad.
- Lõtv kaelanahk.
- Kaelavolt. Kitsas turi.
- Liiga pikk, üles tõmmatud või pehme selg.
- Kumer selg.
- Längus laudjas.
- Pea poole suunatud saba.
- Pikad käpad.
- Küliskäik.
- Liiga lühike, liiga pikk, pehme, laineline, sasiitud või siidine karv. Valge või täpiline karvkate või teised värvikombinatsioonid.
- Pruun aluskarv.
- Pipar soolaga värvikombinatsiooni puhul: must joon seljal või must sadul.
- Üle- või alamõõdulisus kuni 1 cm.

FCI-St nr 182 / 18.04.2007

EESTI KENNELLIIT

TÕSISED VEAD:

- Kohmakas või kerge kehaehitus. Liiga pikad või liiga lühikesed jalad.
- Vastupidine sootüüp (näiteks isase tüüpi emane).
- Väljapoole pööratud küünarnukid.
- Sirged või avatud kandadega tagajalad.
- Sissepoole pööratud kannad.
- Üle- või alamõõdulisus 1-3 cm.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Arg, agressiivne, kuri, liialdatult kahtlustav või närviline käitumine.
- Kõik kehaehituse vead.
- Mittevastavus tõu tüübile.
- Hambumuse vead nagu üle- või alahambumus, malehambumus.
- Tõsised vead kehaehituses, karva- ja värvusevead.
- Üle- või alamõõdulisus rohkem kui 3 cm.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St nr 182 / 18.04.2007

EESTI KENNELLIIT